

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 29 czerwca 2007 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne

Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne (Dz. U. Nr 94, poz. 902 i Nr 232, poz. 2331 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 720) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 uchyla się ust. 2;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

2) w § 6:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 1 (pierwsza i druga część pola), 2, 3, 5, 6, 8, 14, 15a, 17a, 18 (tylko w części dotyczącej oznaczenia), 19, 20, 21 (tylko w zakresie kraju), 22, 23, 24, 25, 26, 29, 30, 31, 32 i 33 (tylko pierwsza i piąta część pola), 35, 37, 38, 40, 41, 44, 46, 48, 49 i 54 w przypadku nadawania towarom przeznaczenia powrotnego wywozu po zakończeniu gospodarczych procedur celnych, z wyłączeniem procedury składu celnego oraz procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności przywozowych — kod 31 w wykazie kodów procedur;”

- b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) 1 (pierwsza i druga część pola), 2, 3, 5, 6, 8, 14, 15a, 17a, 18 (tylko w części dotyczącej oznaczenia), 19, 20, 21 (tylko w zakresie kraju), 22, 23, 24, 25, 26, 29, 30, 31, 32 i 33 (tylko pierwsza i piąta część pola), 35, 37, 38, 40, 41, 44, 46, 47, 48, 49 i 54 w przypadku nadawania towarom przeznaczenia powrotnego wywozu po zakończeniu procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności przywózowych — kod 31 w wykazie kodów procedur;”;
- 3) po § 12 dodaje się § 12a w brzmieniu:
- „§ 12a. 1. Jeżeli przedmiotem przywozu na obszar celny Wspólnoty jest więcej niż jeden pojazd samochodowy lub jedno nadwozie lub podwozie do pojazdu samochodowego, każdy z tych towarów należy zgłosić w oddzielnych pozycjach dokumentu SAD.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do części samochodowych przeznaczonych do montażu przemysłowego.”;
- 4) § 13 otrzymuje brzmienie:
- „§ 13. 1. Zgłoszenia celnego o objęciu procedurą dopuszczenia do obrotu czasopism i książek można dokonać na dokumencie SAD w miesięcznych okresach rozliczeniowych, w terminie do 5. dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni, na podstawie wykazów rejestracyjnych prowadzonych w uzgodnieniu z naczelnikiem urzędu celnego. Zgłoszenie celne powinno zawierać elementy kalkulacyjne z dnia przyjęcia zgłoszenia celnego.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zgłoszeń celnych o objęciu czasopism i książek procedurą wywozu, z tym że zgłoszenia celnego należy dokonać w terminie do 10. dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni.”;
- 5) w § 13a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku zgłaszania przez operatora do procedury wywozu towarów wspólnotowych nabytych na terenie wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego przez podróżnych opuszczających obszar celny Wspólnoty, z tym że zgłoszenia celnego należy dokonać w terminie do 10. dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni.”;
- 6) w § 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Z zastrzeżeniem art. 235 Rozporządzenia Wykonawczego, zgłoszenie celne do procedury dopuszczenia do obrotu może być dokonane w formie zgłoszenia ustnego, gdy dotyczy:
- 1) przypadków określonych w art. 225 lit. a tiret pierwsze i drugie oraz lit. b—d Rozporządzenia Wykonawczego;
 - 2) towarów, o których mowa w art. 86—90, art. 110—116, art. 118 Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych oraz w art. 37 i art. 39 Prawa celnego;
 - 3) towarów innych niż określone w pkt 1 i 2, o ile spełniają wymogi, o których mowa w art. 225 lit. a tiret trzecie Rozporządzenia Wykonawczego.”;
- 7) § 22 otrzymuje brzmienie:
- „§ 22. Z zastrzeżeniem art. 235 Rozporządzenia Wykonawczego, zgłoszenie celne do procedury wywozu może być dokonane w formie zgłoszenia ustnego, gdy dotyczy:
- 1) przypadków określonych w art. 226 lit. a—c Rozporządzenia Wykonawczego;
 - 2) kontenerów;
 - 3) palet;
 - 4) części zamiennych, akcesoriów i wyposażenia towarzyszącego kontenerom, przeznaczonych do celów, o których mowa w art. 577 Rozporządzenia Wykonawczego;
 - 5) opakowań wielokrotnego użytku;
 - 6) zwierząt domowych towarzyszących podróżnemu;
 - 7) zwierząt wywożonych do wykonywania określonych zadań, w szczególności psów lub koni policyjnych, psów do poszukiwań lub psów przewodników;
 - 8) sprzętu lub zwierząt wywożonych w celu przeprowadzania akcji ratunkowych;
 - 9) zwierząt wyprowadzanych w celu wypasu, podkuwania lub ważenia;
 - 10) zwierząt wierzchowych lub pociągowych oraz ich zaprzęgów;
 - 11) sprzętu i zwierząt wywożonych z terytorium kraju ze strefy nadgranicznej w rozumieniu przepisów o ochronie granicy państwowej przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w tej strefie do obszaru przygranicznego przylegającego do terytorium kraju w celu wykonywania pracy na gruntach rolnych położonych w tej strefie;
 - 12) towarów, o których mowa w art. 229 ust. 1 lit. a tiret trzecie Rozporządzenia Wykonawczego;
 - 13) wyposażenia medycznego, chirurgicznego lub laboratoryjnego, o którym mowa w art. 566 Rozporządzenia Wykonawczego;

- 14) towarów, o których mowa w art. 117 i 118 Rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych;
 - 15) rzeczy osobistego użytku używanych przez marynarzy na statku żeglugi międzynarodowej;
 - 16) towarów, w stosunku do których podróżny posiada dokumenty uprawniające do ubiegania się o zwrot podatku na podstawie przepisów odrębnych;
 - 17) towarów, o których mowa w art. 565 Rozporządzenia Wykonawczego;
 - 18) przesyłek dyplomatycznych, o których mowa w art. 27 ust. 4 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232);
 - 19) towarów innych niż określone w pkt 1—18, o ile spełniają wymogi, o których mowa w art. 226 lit. d Rozporządzenia Wykonawczego.”;
- 8) § 26 otrzymuje brzmienie:
- „§ 26. Z zastrzeżeniem art. 235 Rozporządzenia Wykonawczego, zgłoszenie celne do procedury wywozu może być dokonane w sposób określony w art. 233 ust. 1 lit. b Rozporządzenia Wykonawczego, gdy dotyczy:
- 1) przypadków określonych w art. 231 lit. a—c Rozporządzenia Wykonawczego;
 - 2) kontenerów;
 - 3) części zamiennych, akcesoriów i wyposażenia towarzyszącego kontenerom, przeznaczonych do celów, o których mowa w art. 577 Rozporządzenia Wykonawczego;
 - 4) zwierząt wierzchowych lub pociągowych i ich zaprzęgów;
 - 5) towarów innych niż określone w pkt 1—4, o ile spełniają wymogi, o których mowa w art. 231 lit. d Rozporządzenia Wykonawczego.”;
- 9) w § 38 uchyla się ust. 5;
- 10) uchyla się § 39;
- 11) w § 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Po objęciu procedurą celną ropy naftowej, właściwe urzędy celne przesyłają do Urzędu Celnego w Białymstoku lub Urzędu Celnego w Gdańsku — w zależności od tego, przez który urząd nastąpiło wprowadzenie tego towaru na obszar celny Wspólnoty — kserokopię zgłoszenia celnego z wymienionymi numerami protokołów zdawczo-odbiorczych lub kserokopię konosamentu.”;
- 12) załączniki nr 2, 3 i 7 do rozporządzenia otrzymują odpowiednio brzmienie określone w załączniku nr 1, 2 i 3 do niniejszego rozporządzenia.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *Z. Gilowska*

DOKUMENTY POTWIERDZAJĄCE POCHODZENIE TOWARÓW

1. Jeżeli warunkiem dopuszczenia towaru do obrotu lub zastosowania preferencji taryfowych jest udokumentowanie pochodzenia tego towaru, odpowiedni dowód pochodzenia powinien być przedstawiony w oryginale. W przypadku przesyłki nieposiadającej charakteru handlowego, przeznaczonej dla osoby fizycznej, dowód pochodzenia towarów w niej zawartych, o ile jest wymagany, może być przedłożony także w formie kopii.
2. Dokument potwierdzający pochodzenie powinien dotyczyć towarów objętych jedną przesyłką, z wyjątkiem dowodu pochodzenia potwierdzającego pochodzenie towarów objętych sekcjami XVI i XVII lub pozycjami 7308 i 9406 Zharmonizowanego Systemu oznaczania i kodowania towarów (HS), przywożonych partiami oraz przypadków uregulowanych w art. 90b ust. 4 i art. 118 ust. 4 Rozporządzenia Wykonawczego. W uzasadnionych przypadkach dowód pochodzenia może dotyczyć części przesyłki.
3. Gdy przedmiotem przywozu są towary objęte jednym dowodem pochodzenia, które są rozdzielane i zgłaszane do tych samych lub różnych procedur celnych, należy zwrócić się do właściwego urzędu celnego z wnioskiem o wystawienie zastępczych świadectw pochodzenia na poszczególne wyodrębnione części przesyłki. Wystawianie takich świadectw nie jest konieczne w wypadku dokonywania zgłoszeń w obrębie właściwości jednego urzędu celnego.
4. Dokument potwierdzający pochodzenie, wystawiony retrospektywnie, nie może dotyczyć towarów objętych różnymi przesyłkami.
5. Opis towaru na dokumencie potwierdzającym pochodzenie powinien umożliwiać jego identyfikację. Stwierdzenie drobnych niezgodności nie czyni dokumentu nieważnym, jeżeli zostało ustalone, że odpowiada on przedstawionym towarom.
6. Różnica pomiędzy rzeczywistą masą towaru a masą określoną w dowodzie pochodzenia nie powinna przekraczać 5 %. Jednakże w przypadku towarów masowych, gdy ich przywieziona ilość jest wyższa od ilości wskazanej w dowodzie pochodzenia o więcej niż 5 %, dowód ten może być zastosowany tylko do ilości towaru wskazanej w tym dowodzie. Jeżeli ilość przywiezionego towaru jest mniejsza od tej, która wynika z dowodu pochodzenia o więcej niż 5 %, dowód taki może być przyjęty po wyjaśnieniu przez zgłaszającego przyczyn wystąpienia rozbieżności w masie towaru.
7. Dowód pochodzenia uznaje się za przedłożony organowi celnemu, jeżeli jest on przedstawiony temu organowi w związku ze zgłoszeniem o dopuszczenie danych towarów do obrotu.
8. Dowód pochodzenia może być podstawą do zastosowania preferencji celnych także po upływie terminu jego ważności, ale nie później niż w okresie dwóch lat od daty jego wystawienia. Jednakże w sytuacji, gdy pochodzenie towarów zostało potwierdzone w ramach procedury weryfikacji dowodu pochodzenia, dowód ten może być podstawą do zastosowania preferencji celnych także po upływie dwóch lat od jego wystawienia.